

tælle, at vi har fået så og så meget fra den og den. Ellers modtager vi dem ikke, den regel har vi altid haft.

Men jeg undrer mig lidt over, at Venstres ordfører kan sige, at Venstre var det første parti, der offentliggjorde regnskaber.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg var glad for den præcisering, som fru Birthe Rønn Hornbech kom med, af, at det specielt var SF's forslag, man havde noget imod. Betyder det så, at vi kan regne med, at Venstre vil være med til et forslag, som i højere grad præciserer og strammer op omkring åbenhed i regnskaberne?

Der er jo visse mangler i den lovgivning, som gælder i dag. Vi har jo set en række eksempler på, at man, uanset den lovgivning vi gennemførte, ikke er i stand til at honorere det efter min mening legitime krav, som vælgerne har på at vide, hvilke interesser der står bag de kandidater og de valgte repræsentanter, som de har i Folketinget og i andre offentlige forsamlinger.

Mit spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech er: Betyder det, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde heroppefra, at vi kan regne med et positivt, aktivt bidrag fra Venstre til en sådan lovændring? Eller er Venstre parat til at sætte sig på hænderne?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Man kan i hvert fald regne med, at Venstre meget gerne vil diskutere de politiske partiers stilling, og at vi er meget imod den holdning, vi mener det her forslag er udtryk for. Man kan også regne med, at Venstre mener, at der skal være lighed for Loke såvel som for Thor, såvel for Venstre som for fagbevægelsen.

Vi vil ikke have nogen offentlig udhængning af enkeltpersoner, mens andre kan modtage millioner af kroner, uden at der er personer på. Det er ikke en rimelig lighed, og det har ikke noget som helst med åbenhed at høre.

Hans Engell (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan erklære sig enig i den grundholdning, der fremgår af forslaget til folketingsbeslutning.

Det var også baggrunden for, at vi i maj 1990 fik vedtaget loven om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af partiernes regnskaber, som sikrer dels, at medlemmer af de faglige organisationer har frihed med hensyn til

betaling af bidrag til politiske partier, og dels, at offentligheden kan få kendskab til de politiske partiers indtægtsgrundlag.

Jeg mener, at de erfaringer, vi har gjort, siden loven blev vedtaget, har været positive. Det er nu muligt for offentligheden at få kendskab til hovedtallene i de politiske partiers økonomi, ligesom man kan skelne mellem de forskellige hovedkategorier af indtægter.

Jeg synes også, at loven har været med til at fjerne mange myter omkring de politiske partiers økonomi. Regnskaberne har jo klart vist, at de politiske partier i Danmark er økonomiske dværge sammenlignet med f.eks. organisationerne.

Da de politiske partier i Danmark indtager en helt central rolle i den politiske debat og har betydning for demokratiets udvikling, er det naturligvis meget betænkeligt, at de politiske partier skåret over én kam har et så spinkelt økonomisk grundlag, at de i alt for ringe omfang er i stand til at tilbyde tilstrækkelig uddannelses- og informationsvirksomhed til kandidater og tilslidsfolk.

Heldigvis er der i alle de politiske partier et tusindtal af frivillige og aktive, ulønnede mennesker, som er gået ind i arbejdet af interesse og overbevisning. Sådan må og skal det naturligvis også være; den politiske indsats skal bæres af idealisme og lyst til at skaffe indflydelse for sine synspunkter.

Men det er tankevækkende, at vi i Danmark har valgt at stille de politiske partier i en forholdsmæssig ringe situation sammenlignet med mange andre inden for forenings- og organisationslivet. Jeg talte forleden med en af kredsformændene i Det Konservative Folkeparti, og han fortalte, at han af sin egen lomme – han har som selvstændig erhvervsdrivende en mindre virksomhed – tager mellem 15.000 kr. og 20.000 kr. op til transport, til møder og til mange andre aktiviteter, der er forbundet med det hverv, han har som kredsformand.

Jeg mener, vi har en fælles interesse i at sikre åbenheden omkring de politiske partiers økonomiske grundlag, men så sandelig også at sikre regler, der ikke fører til, at de politiske partier i Danmark får endnu vanskeligere vilkår. Den fællesopgave mener jeg vi har et ansvar for at løse, uanset hvor vi befinder os i det politiske spektrum.

Jeg synes, justitsministeren holdt en fornuftig tale, hvor ministeren også pegede på en række af de både tekniske og principielle problemer, der er i forbindelse med SF's forslag.